

met for sådan en lille virksomhed, er, at der jo ikke er noget økonomisk incitament for sygehuse og for andre til at gå over og bruge de alternative produkter, for så længe ftalaterne er der, så længe den mulighed er der, så benytter man sig af den.

Så er hr. Eyvind Vesselbo ikke enig i, at det ville være enormt nyttigt, hvis det var pokkers dyrt at bruge ftalaterne i forhold til de alternative blødgørere? Ville det ikke hjælpe det lille firma på Følster og en hel masse for tidligt fødte børn, hvis det var sådan, at det var enormt dyrt, hvis der var afgifter på ftalater i meget større omfang end nu?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener, og det sagde jeg også i min tale, at størrelsen af afgiften blev fastlagt i 1999, da fru Elsebeth Gerner Nielsen, mener jeg, var med i regeringen, og der må jo selvfølgelig have været en mening med at lægge afgiften på det niveau, der blev lagt der. Vi synes sådan set, det er et udmærket niveau. Vi har ikke tænkt os at ændre det, men vi vil gerne være med til, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at hjælpe børnene. Hvis vi kan skabe bedre vilkår for erhvervslivet og få sat ting i gang på det her område, vil vi da gerne være med til at støtte det, men det forudsætter jo i hvert fald, at vi har kendskab til, at der er virksomheder, som fabrikere de ting, som kan være en hjælp med hensyn til disse ting.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi tog alt, hvad der hedder medicinsk udstyr, i 1999 af den simple grund, at vi var bange for, at alternativerne ikke var der. De er der nu. Derfor er det vel på tide, at vi netop lægger afgifter også på medicinsk udstyr. Og er det ikke i virkeligheden det, hr. Eyvind Vesselbo stod og gav Det Radikale Venstre tilsagn om?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne give Det Radikale Venstre et tilsagn om at forhandle seriøst om de her ting. Det er sådan set ikke noget problem. Men jeg mener, at fru Elsebeth Gerner Nielsen er galt ude, når hun nærmest sådan indikerer, at hvis disse ting på sundhedsområdet var til stede, så ville man ikke bruge dem, hvis de var for dyre. Jeg tror, at enhver læge og enhver, der er ansvarlig, da ville

bruge de ting, hvis de fandtes, lige meget næsten hvor dyre de var i forhold til nogle andre. Der er da ikke nogen, der på grund af økonomi sætter andres liv og helbred på spil. Sådan opfatter jeg det ikke. Men misforstod jeg fru Elsebeth Gerner Nielsen? Det ved jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge hr. Eyvind Vesselbo, om det ikke er sådan, at det er Venstres politik, at hvis det kan påvises, at der findes alternativer f.eks. på sundheds- og hospitalsområdet, som vi har fået beskrevet her, så handler det om så hurtigt som muligt at få forbudt og udfaset de ting, som er skadelige. Og det andet: Jeg synes, jeg hørte, at hr. Eyvind Vesselbo sagde, at man skulle undersøge risikoen, og når man så havde fundet ud af, at det var farligt, så skulle der gøres noget. Der opfattede jeg måske miljøministeren lidt anderledes. Hun sagde, at når der var risiko, så skulle man gøre noget, også selv om man måske ikke umiddelbart helt præcis kunne se, hvad faren var. Og der vil jeg bare høre, om hr. Eyvind Vesselbo er enig med ministeren eller med sig selv.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til spørgsmålet om udfasning: Jamen det er da klart, at finder man nogle stoffer, som ikke er farlige, eller som er mindre farlige end dem, som bruges, så skal de farligere stoffer udfases. Det er der jo ingen tvivl om. Altså, det er jo også den politik, som regeringen fører.

Og med hensyn til, om jeg var enig med ministeren eller enig med mig selv, er jeg enig med os begge to, for vi sagde fuldstændig det samme.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jamen så må jeg prøve igen for at være helt sikker på, at jeg hørte rigtigt i hvert fald en af gangene. Er de der syv sager, vi har fået, udtryk for, at det er regeringens politik, ministerens politik og Venstres politik, at man i forhold til det her vælger at have det synspunkt, at man faktisk skal forsøge at begrænse anvendelsen af ftalater, og at man skal gøre det ud fra den opfattelse, at der er grund til at formode, at der kan være risici, også i en fase, hvor man ikke er færdig med at foretage en risikovurdering og derfor måske ikke præcis ved, hvad risici er?